

Abu Dharr Al-Ghifaari

Berättelsen om Abu Dharr Al-Ghifaari (må Allah vara nöjd med honom) (Sammanfattad) ^[508]

Abu Dharr Al-Ghifaari berättade: "Jag brukade be tre år innan jag träffade Allahs Sändebud.

Det frågades Abu Dharr: "Till vem åkallade du i bön?" Abu Dharr sade: "Till Allah." Det frågades: "Åt vilket håll vände du ditt ansikte (vid bönen)?" Han sade: "Jag brukade vända mitt ansikte i den riktning som Allah ledde mig. Jag brukade be nattbönen i slutet av natten och föll ned i prostration som en mantel tills solen gick upp över mig."

Vi bröt upp från vår stam Ghifaar som betraktar de förbjudna månaderna som tillåtna.

(dvs. Stammen Ghifaar skulle strida även under de månader som araberna ansåg förbjudna för strid: Dhul-Qadah, Dhul-Hijjah, Muharram och Rajab, bland de tolv arabiska månaderna. De är nu den 11:e, 12:e, 1:a och 9:e månaden i den nuvarande islamiska månkalendern [509].)

Jag (Abu Dharr), min bror Unais och vår mor stannade hos vår morbror som behandlade oss väl.

Männen i Abu Dharrs stam blev avundsjuka (på vår relation) och sade: "När du är borta från ditt hem begår Unais äktenskapsbrott med din hustru." Vår morbror kom och anklagade oss för den synd som hade förts vidare till honom. Jag (Abu Dharr) sade: "Du har förstört all den godhet du visade oss. Vi kan inte stanna kvar hos dig efter detta." Vi gick till våra kameler och lastade vårt bagage. Vår morbror började gråta och höljde sig i ett tygstycke.

Vi fortsatte tills vi slog läger vid sidan av Makkah. Unais lottade om kamelerna vi hade och ett lika stort antal därutöver. De båda gick till en Kahin (spåman) och han lät Unais vinna, och Unais kom tillbaka med våra kameler och ett lika stort antal med dem."

(Unais spelade med en person, på det vanliga förislamiska arabiska sättet att spela genom lottning, om ett bestämt antal kameler. De gick till en spåman som beslutade att Unais vann vadet, och Unais vann således

många kameler.)

När Abu Dharr hörde om Allahs Sändebuds ankomst i Makkah sade han: "Bror, rid till detta dal (till Makkah) och hämta information åt mig om den person som hävdar att han tar emot information (uppenbarelse) från Himlarna. Lyssna på hans ord och kom sedan till mig."

Unais sade: "Jag har ett ärende i Makkah, så du (Abu Dharr) stannar bättre här." Unais gick tills han kom till Makkah och dröjde med att återvända till Abu Dharr.

Unais hörde Profetens ord (uppenbarelserna såväl som Profetens predikan). Unais återvände från Makkah till Abu Dharr.

Abu Dharr sade: "Vad har hänt?" Unais sade: "Jag träffade en person i Makkah som delar din religion (att endast dyrka Allah Allena) och hävdar att det verkligen är Allah som har sänt honom." Abu Dharr sade: "Vad säger folket om honom?"

Unais sade: "De säger att han är en poet, en spåman eller en trollkarl." Unais, som själv var en av poeterna, sade: "Jag har hört en Kahins (spåmans) ord, men hans ord liknar på intet sätt hans (ord). Jag jämförde också hans ord med poeters verser, men sådana ord kan ingen poet uttrycka. Vid Allah, han talar sanning och de ljuger." Unais fortsatte: "Jag har sett honom förmana (folk) att utveckla goda seder och hans uttryck kan på intet sätt betecknas som poesi."

Abu Dharr: "Jag har inte blivit tillfredsställd med det angående det jag hade i mitt sinne (då jag sände dig)." Sedan sade Abu Dharr: "Du stannar här tills jag går, så att jag kan träffa honom."

Unais sade: "(Väl), gå dit, men var på din vakt mot Makkahs folk ty de är hans fiender och är irriterade på honom (Profeten)."

Så Abu Dharr tog med sig reseproviant och en liten vattensäck med vatten (och begav sig) tills han kom till Makkah. Han kom till moskén (Ka'bah) och began leta efter Allahs Sändebud ﷺ och han kände inte igen honom (Profeten ﷺ) och han ogillade till och med att fråga någon om honom tills det blev natt och han somnade.

Abu Dharr sade: "Jag kom till Makkah och sökte upp en obetydlig person bland dem och sade till honom: 'Var är han som ni kallar As-Sabi (ett nedsättande uttryck för den som övergett sina förfäders religion)?'

Mannen pekade mot mig och sade: 'Han är en Sabi'."

"Därpå attackerade dalens folk mig (i tron att jag var muslim) med jordklumpar och bågar tills jag föll medvetslös. Jag reste mig upp efter att ha återfått medvetandet och såg mig själv som om jag var en röd avgud. Jag kom till Zamzam och tvättade blodet av mig och drack vatten därifrån (Zamzam-brunnen)."

Ali ibn Abi Talib såg Abu Dharr och fann att han var en främling. Så han gick med honom. Han följde honom men ingen av dem frågade den andre om något tills det blev morgon. Abu Dharr tog sedan med sig vattnet och sina förnödenheter till moskén och tillbringade en dag där, men han såg inte Allahs Sändebud förrän det blev natt.

Abu Dharr återvände sedan till sin bädd, och sedan passerade Ali förbi och sade: "Den här mannen har ännu inte lyckats hitta sitt mål." Han fick honom att resa sig och gick med honom och ingen frågade sin följeslagare om något.

Och när det var den tredje dagen gjorde han detsamma. (Kanske följde Ali ibn Abi Talib och Abu Dharr varandra i korta promenader och höll ett visst avstånd från varandra.)

Ali fick honom att resa sig och tog honom med sig. Ali sade: "Vid Honom, förutom Vilken det inte finns någon gudom, varför berättar du inte för mig (anledningen) som förde dig hit till denna stad?"

Abu Dharr sade: "(Det gör jag) under förutsättning att du ger mig ett löfte och ett förbund om att du ska leda mig till det rätta!"

(När Abu Dharr frågade om Profeten som kallades 'Sabi' av Makkahs polyteister.)

Han (Ali ibn Abi Talib) sade: "Sannerligen, han talar sanning och han är Allahs Sändebud! Och när det blir morgon, följ mig och om jag ser något som väcker fruktan för dig ska jag stanna (på ett sätt) som om jag kastade vatten (eller urinerade [510]) eller lagade mina skor, och om jag går vidare, följ mig då tills jag kommer in (i något hus)."

Han (Ali) gjorde det och Abu Dharr följde honom tills han kom till Allahs Sändebud ﷺ. Sedan gick Abu Dharr in (i huset) hos Allahs Sändebud ﷺ tillsammans med Ali och lyssnade på Profetens ord och omfamnade islam på det stället och i det ögonblicket.

Allahs Sändebud sade till honom: "O Abu Dharr! Håll din omvändelse hemlig och återvänd till din stad; och när du hör om vår seger, återvänd till oss."

Jag sade: "Vid Honom som sände dig med Sanningen, jag ska offentligt tillkännage min omvändelse till islam inför dem (dvs. de otrogna)."

Så Abu Dharr begav sig tills han kom till moskén (Ka'bah), där Quraysh var närvarande, och talade då med hög röst (och sade): "Jag vittnar om att ingen gudom är värdig dyrkan utom Allah och att Muhammad är Allahs Sändebud."

Folket attackerade honom och fick honom att falla, sedan kom Al-Abbas ibn Abdul Muttalib och lutade sig över Abu Dharr (och täckte honom) och sade: "Ve er, vet ni inte att han tillhör stammen Ghifaar och att er handelsväg till Shaam (Levanten, gamla Storsyrien) passerar genom (denna stams bosättningar)" [511].

Och Al-Abbas räddade honom. Han (Abu Dharr) gjorde detsamma nästa dag och de (Makkahs folk) attackerade honom igen och Al-Abbas lutade sig över honom och räddade honom.

Abu Dharr sade när han berättade sin historia: "Jag stannade där i trettio nätter eller dagar och jag hade ingen mat förutom Zamzam-vatten. Och jag blev så storväxt att veck uppträdde på min mage, och jag kände ingen hunger i min mage."

"Det var under denna tid som Makkahs folk sov i den månbelysta natten och ingen förutom två kvinnor omrundade huset; de åkallade Isafa och Na'ila (polyteisternas två kvinnliga avgudar)."

"De kom till mig under sin runda och jag sade: 'Gift den ena med den andra (eller låt den ena ha samlag med den andra [512]),' men de slutade inte att ropa till sina avgudar (Isafa och Na'ila). De kom till mig (för andra gången på grund av omrundningen, Tawaaf) och jag sade till dem: 'Stick in trä! (i avgudarnas könsorgan)'."

Abu Dharr fortsatte: "(Jag sade detta till dem med så tydliga ord) eftersom jag inte kunde uttrycka det i bildspråk. Dessa kvinnor gick sin väg gråtande och sade: 'Om det hade funnits någon av vårt folk här (hade han lärt dig en läxa för de obscena ord du använde om våra avgudar inför oss)'."

”Dessa kvinnor mötte Allahs Sändebud ﷺ och Abu Bakr som också var på väg ned från berget. Han frågade dem: ’Vad har hänt er?’ De sade: ’Det finns en Sabi som gömt sig mellan Ka’bah och dess ridå.’ Han ﷺ sade: ’Vad sade han till er?’ De sade: ’Han uttalade sådana ord inför oss som vi inte kan återge’.”

”Allahs Sändebud kom dit och omrundade huset (Ka’bah), kysste den svarta stenen och förrättade två Rak’ah böner bakom (Ibrahems) station. Jag kom till honom och var den förste bland folket att hälsa honom med Assalam-o-Alaikum, och jag sade till Allahs Sändebud: ’Må friden vara över dig.’ Och han sade: ’Och må friden och Allahs barmhärtighet vara över dig; vem är du? [513]”

Abu Dharr sade: ”Från stammen Ghifaar.” Profeten ﷺ lutade sin hand och placerade sitt finger på sin panna och jag sade till mig själv: ’Kanske har han inte gillat att jag tillhör stammen Ghifaar’ [514]. Jag försökte ta tag i hans hand men hans vän, som kände honom bättre än jag, avhöll mig från att göra det.”

Profeten ﷺ lyfte sedan sitt huvud och sade: ”Hur länge har du varit här?” Abu Dharr sade: ”Jag har varit här de senaste trettio nätterna eller dagarna.” Han sade: ”Vem har mättat dig?” Jag sade: ”Jag har inte haft någon mat förutom Zamzam-vatten.”

Abu Dharr sade: ”Jag har blivit så storväxt att veck uppträder på min mage och jag känner ingen hunger.”

Profeten ﷺ sade: ”Det (Zamzam) är välsignat (vatten) och det tjänar också som mat.” Varpå Abu Bakr sade: ”Allahs Sändebud, låt mig stå som värd för honom denna natt.”

Och sedan gick Allahs Sändebud ﷺ vidare och likaså Abu Bakr och jag följde med dem. Abu Bakr öppnade dörren och tog sedan fram russin från Ta’if för oss och det var den första maten jag åt där [515].

Sedan stannade jag så länge jag behövde stanna. Jag kom sedan till Allahs Sändebud ﷺ och Profeten ﷺ sade: ”Jag har blivit visad ett land rikt på träd och jag tror att det inte kan vara annat än Yathrib (det är det gamla namnet på Madinah). Du är en förkunnare till ditt folk för min räkning. Jag hoppas att Allah ska låta dem dra nytta av dig och att Han ska belöna dig.”

Abu Dharr återvände till Unais och Unais sade: "Vad har du gjort?" Jag sade: "Jag har gjort det att jag har omfamnat islam och vittnat (om Allahs Sändebuds profetskap)."

Unais sade: "Jag har ingen motvilja mot din religion och jag omfamnar också islam och vittnar (om Muhammads profetskap)."

Abu Dharr sade: "Sedan kom vi båda till vår mor och hon sade: 'Jag har ingen motvilja mot er religion och jag omfamnar också islam och vittnar om Muhammads profetskap'."

Abu Dharr fortsatte: "Vi lastade sedan våra kameler och kom till vår stam Ghifaar och hälften av stammen omfamnade islam (på vår inbjudan) och deras hövding var Aimi' bin Rahada Al-Ghifaari och han var deras ledare, och den andra hälften av stammen sade: 'Vi omfamnar islam när Allahs Sändebud kommer till Madinah'." "Och när Allahs Sändebud kom till Madinah omfamnade den återstående hälften också islam." Abu Dharr sade: "Sedan kom stammen Aslam till Profeten och sade: 'Allahs Sändebud, vi omfamnar också islam liksom våra bröder (av Banu Ghifaar) som har omfamnat islam.' Och de omfamnade också islam."

"Varpå Allahs Sändebud sade: 'Allah (Ghafarah) beviljade förlåtelse åt stammen Ghifaar och Allah (Salaamah) räddade (från undergång) stammen Aslam'." [516]

Påminnelse: Det är generellt sett inte tillåtet i islam att smäda eller håna de otrognas falska gudar.

Allah, Den Allsmäktige, säger i Koranen:

"Och skymfa inte dem som de (de otrogna) dyrkar vid sidan av Allah, ty då kan de i sin okunnighet komma att smäda Allah. Vi har på detta sätt låtit varje folk se sina handlingar i en ljus dager; sedan skall de återvända till sin Herre och Han skall underrätta dem om allt vad de har gjort." [517]

Imam Al-Qurtubi sade: "Allah, må Han förhärligas, förbjöd de troende att smäda avgudarna (hos polyteisterna), ty Han visste att om de smädade dem skulle de otrogna avskräckas och öka i otro.

Lärde sade: 'Detta avgörande gäller alltjämt inom denna umma under alla omständigheter. Så när de otrogna befinner sig i en maktposition och det

befaras att de ska smäda islam, eller Profeten (Allahs välsignelse och frid vare med honom), eller Allah, må Han förhärligas och upphöjas, är det inte tillåtet för muslimen att smäda deras kors eller deras religion eller deras kyrkor, och han ska inte göra något som kan leda till det (dvs. att de förolämpar islam), ty det faller under kategorin att provocera andra till synd'." Slut på citatet. [518]

Shaikh As-Sa'di sade: "Allah förbjöd de troende att göra något som hade varit tillåtet och i grunden faktiskt är föreskrivet, nämligen att smäda polyteisternas gudar som togs som avgudar och gudar vid sidan av Allah, och detta är ett sätt att närma sig Allah genom att visa dem förakt och smäda dem.

Men eftersom deras smädande är ett medel som kan leda till att polyteisterna smädar världarnas Herre — som bör förklaras vara fjärran från alla brister, fel, förolämpningar och anklagelser — förbjöd Allah smädandet av polyteisternas gudar, ty de skulle söka skydda sin religion och visa fanatisk hängivenhet gentemot den. Det beror på att Allah har låtit varje nations handlingar te sig tilltalande för dem, så de betraktar dem som något gott och försvarar dem med alla tillgängliga medel, i den utsträckning att de skulle smäda Allah, världarnas Herre — vars storhet är något som är ingjutet i alla människors hjärtan, rättfärdiga och syndare lika — om muslimerna skulle smäda deras gudar.

Men alla människors återkomst och slutliga destination är till Allah på uppståndelsens dag, när de ska träda fram inför Honom och deras gärningar ska avslöjas, och Han ska underrätta dem om vad de brukade göra, gott som ont.

Denna vers erbjuder bevis för den shariatiska principen som säger att medel ska bedömas utifrån de utfall de leder till, och att medel som leder till något förbjudet (haraam), även om de i sig själva är tillåtna, blir förbjudna (haraam) om de leder till ondska." Slut på citatet. [519]

Fotnoter:

[508] Som en sammanstämd berättelse från de olika berättelserna om Abu Dharr Al-Ghifaaris omvändelse till islam som nämns ovan, och liknar den sammanställning som gjorts av Imam Ibn Hajar i Fathul-Bari (arabiska), Vol. 6, Sida 566.

[509] Den islamiska månkalendern, som enbart baseras på månens cykler, introducerades år 638 kristna eran (CE) av Omar ibn Al-Khattab, en nära följeslagare till den ädle Profeten och islams andre kalif. Han gjorde det i ett försök att rationalisera de olika, ibland motstridiga, dateringsystem som användes under hans tid.

Omar ibn Al-Khattab rådfrågade sina rådgivare om startdatumet för den nya muslimska tideräkningen. Det beslutades slutligen att den mest lämpliga referenspunkten för den islamiska kalendern var det år då den ädle Profeten ﷺ gjorde sin Hijrah till Madinah.

(Citerat från — library.islamweb.net/en/article/200326/significance-of-the-islamic-hijri-calendar.)

[510] Frasen på arabiska som betyder 'kasta vatten' översattes av professor Trevor Le Gassick som 'urinera' i hans översättning av As-Seerah An-Nabawiyah av Imam Ibn Katheer. Och Allah vet bäst.

[511] Al-Abbas hotade dem med att om de skadar Abu Dharr kan hans stam Banu Ghifaar blockera deras karavanvägar som hämnd, och det kan skada Quraysh ekonomiskt.

[512] En alternativ översättning av den arabiska frasen av professor Trevor Le Gassick.

[513] Kanske ville Profeten påminna sig om vem Abu Dharr var och var han kom ifrån.

[514] Detta var vad Abu Dharr tänkte och det var inte som Abu Dharr gissade. Troligtvis var Profeten oroad över hur han hade försörjt sig under så lång tid i Makkah utan en värd.

[515] Åt i Makkah som gäst hos någon.

[516] [Mohammed Thajammul Hussain Manna:] Detta var våra ansträngningar att sammanstämman de varierande berättelserna om Abu Dharrs historia om att anta islam. Slutligen vet Allah bäst.

[517] Koranen, Surah Al-An'aam 6:108.

[518] Tafseer Al-Qurtubi (7/61). (Islamqa.info, 242264)

[519] Tafseer As-Sa'di (Sida 268) (Islamqa.info, 242264).

*Utdrag ur boken 'The Biography of Prophet Mohammad ﷺ' Vol 1 av
Mohammad Thajammul Hussain Manna*